

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Cibotaru xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 20.11.2013 – 23.12.2015;

2. Instanța de apel: 04.11.2019 – 21.01.2020;

3. Instanța de recurs ordinar : 27.03.2020 – 15.09.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Leova din 23 decembrie 2015, Cibotaru Victor Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, prin cumularea pedepsei stabilite prin sentința respectivă și în întregime pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Leova din 17 decembrie 2012, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din momentul reținerii.

2. Instanța de fond a constatat că Cibotaru Victor, având scopul de a păstra ilegal substanțe narcotice la domiciliul său situat în xxxxx, a păstrat în soba din casă și în saraiul din spatele casei masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde, care conform raportului de expertiză chimică nr. 3945 din 30.07.2013, reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțe narcotice neutilizate în scopuri medicale, obținute artizanal din plante de cânepă și constituie în total cantitatea de 107, 78 grame, până la data de 06.07.2013, când au fost depistate de colaboratorii de poliție ai IP Leova.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, adică *păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare.*

3. La 16 octombrie 2019, avocatul Chironachi Vladimir, în numele inculpatului, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința sa să fie încetat în legătură cu aplicarea amnistiei în baza legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, iar în cazul constatării imposibilității

aplicării amnistiei, să aplice inculpatului pedeapsa cu amendă în mărime de 400 unități convenționale.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale de către Cibotaru Victor, unde acesta a recunoscut integral vinovăția, și a manifestat căință sinceră. Mai mult ca atât, a fost încheiat acord de recunoaștere a vinovăției cu acuzatorul de stat, aprecierea acestui mijloc de probă instanța de fond nu i-a dat. Astfel reieșind din specificul infracțiunii prevăzute la art. 217 alin (2) Cod penal, care este o infracțiune ușoară, instanța de fond greșit a aplicat sancțiunea cu trimitere la speță.

A susținut inculpatul că art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede trei tipuri de sancțiuni de bază: amendă, muncă neremunerată și închisoare. Cu trimitere la speță (acord de recunoaștere, căință sinceră, colaborare cu organul de urmărire penală), instanța de fond a aplicat sancțiunea cea mai drastică și anume privarea de libertate (închisoare pe un termen de 6 luni). În raport cu circumstanțele de drept și de fapt, individualizarea pedepsei s-a făcut contrar normei materiale prevăzute la art. art. 61, 75, 80 și 101 Cod penal.

Invocând prevederile normelor enunțate, a considerat oportun și echitabil ca pedeapsa aplicată să fie amendă prevăzută la art. 217 alin. (2) Cod penal, și nu închisoare pe un termen de 6 luni.

A menționat că alegația instanței de fond referitor la faptul că Cibotaru Victor absentează nemotivat la examinarea pricinii penale, aplicând în acest mod sancțiunea închisorii pe un termen de 6 luni, este nefondată, or, datorită unui incident Cibotaru Victor, a fost reținut în cadrul unei instituții profilactice, fără posibilitatea anunțării rudelor cât și a instanței. Din acest motiv prezența în ședință a inculpatului a fost imposibilă.

La fel, a indicat că, la materialele dosarului penal este anexat acordul de recunoaștere a vinovăției a inculpatului Cibotaru Victor, cât și mențiunea privind căința sinceră a acestuia. Instanța de fond a reținut aceste circumstanțe în sentința pronunțată. Astfel sunt întrunite integral efectele art. 1-9 al legii 210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

A susținut că întrunind condițiile Legii 210 din 29.07.2016, în privința lui Cibotaru Victor urmează ca procesul penal să înceteze în temeiul art.2 a Legii respective.

A menționat că cu sentința contestată, a făcut cunoștință abia la 28 septembrie 2019, prin intermediul avocatului Chironachi Vladimir, la dosarul penal fiind anexată cererea avocatului de a face cunoștință cu materialele cauzei, fiind anexat și mandatul avocatului, iar la materialele dosarului neexistând o altă probă prin care Cibotaru Victor ar fi primit copia sentinței de condamnare. Respectiv termenul de apel curge de la data comunicării sentinței și anume la data de 28.09.2019.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 ianuarie 2020, apelul a fost admis, casată sentința integral și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Procesul penal pornit în privința lui Cibotaru Victor pentru comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal a fost încetat, în temeiul art. 2 din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4.1. Instanța de apel a reținut că, din materialele dosarului rezultă că cauza în instanța de fond a fost examinată în lipsa inculpatului Cibotaru Victor, respectiv sentința a fost pronunțată la 23 decembrie 2015 în lipsa acestuia (f.d.163-171). Sentința menționată a fost înmănată doar procurorului Ciubară Sergiu și avocatului Zagaican Tudor (f.d.172), fiind expediată în adresa Inspectoratului de Poliție Leova (f.d.173).

Instanța de apel a menționat că la materialele cauzei nu este dovada recepționării sau expedierii în adresa inculpatului Cibotaru Victor, a sentinței judecătoreiei Leova din 23.12.2015 și abia la 27.09.2019, avocatul Chironachi Vladimir a înaintat Judecătoreiei Cimișlia o cerere prin care a solicitat permisiunea instanței de a face cunoștință cu materialele cauzei penale în privința lui Cibotaru Victor (f.d.187), iar la data de 11 octombrie 2019, avocatul Chironachi Vladimir în interesele inculpatului Cibotaru Victor a declarat apel, concomitent solicitând și repunerea în termen.

Instanța de apel a concluzionat că apelul inculpatului urmează a fi repus în termen, potrivit prevederilor art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece din materialele dosarului rezultă că inculpatul Cibotaru Victor a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței, iar apelul a fost depus în termen de 15 zile de la data comunicării sentinței integrale.

Argumentele acuzatorului de stat, precum că *„la materialele cauzei este anexată cererea înaintată de tatăl inculpatului Cibotaru Victor, prin care a solicitat eliberarea sentinței, respectiv sentința i-a fost eliberată, fapt confirmat prin semnătura acestuia în cererea respectivă, prin urmare apelul a fost depus peste termen.”*, Colegiul judiciar nu le-a reținut, menționând că legislația procesual-penală, prin prisma prevederilor art. 401 Cod de procedură penală, prevede expres cine sunt persoanele participante la proces care pot declara apel împotriva sentințelor instanței de fond, iar prevederile art. 67 alin. (1) Cod de procedură penală, stabilește expres că apărătorul este persoana care, pe parcursul procesului penal, reprezintă interesele bănuितului, învinuitului, inculpatului, îi acordă asistență juridică prin toate mijloacele și metodele neinterzise de lege. Apărătorul nu poate fi asimilat de către organele de stat și persoanele cu funcție de răspundere cu persoana interesele căreia le apără și cu caracterul cauzei penale care se examinează cu participarea lui.

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Cibotaru Victor nu este minor sau persoană iresponsabilă pentru a considera ca reprezentant legal al inculpatului, părinții, după cum este prevăzut la art. 77 alin. (1) Cod de procedură penală, motiv pentru care a conchis că în procesul penal dat inculpatul Cibotaru Victor, poate să își apere interesele de sine stătător sau prin reprezentantul său, apărătorul ales. Alte persoane, fie și rude apropiate, nu sunt abilitate cu dreptul de apărarea intereselor inculpatului Cibotaru Victor.

Prin urmare, chiar dacă la materialele cauzei (f.d.183), este anexată o cerere de la Cibotaru Ion Alexandru, care a indicat că este tatăl inculpatului Cibotaru Victor, respectiva eliberare a cărorva acte procedurale de la materialele cauzei, inclusiv și

sentința acestuia, nu poate fi apreciată de Colegiul instanței de apel ca o procedură legală de înmânare a actelor de procedură destinatarului.

Astfel, este doar o presupunere cele indicate de procuror precum că „rudele inculpatului au primit sentința respectivă, comunică cu inculpatul, și deci inculpatul era la curent cu sentința respectivă”, în condițiile în care în apelul declarat s-a invocat clar că inculpatul a făcut cunoștință cu sentința contestată abia la data de 28.09.2019, prin intermediul avocatului Chironachi Vladimir. Probe care să confirme contrariul la materialele cauzei lipsesc, prin urmare apelantul urmează a fi repus în termenul legal de depunere a apelului.

Colegiul judiciar a concluzionat că, instanța de fond, examinând cauza respectivă, a respectat prevederile art. 101 Cod de procedură penală și a dat apreciere probelor administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ceea ce a dus la pronunțarea unei hotărâri corecte de recunoaștere a vinovăției lui Cibotaru Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, vina inculpatului fiind constatată prin totalitatea probelor administrate și examinate de către instanță, inclusiv și poziția persoanei inculpate care în cadrul urmăririi penale a recunoscut vinovăția în învinuirea adusă, precum și de acordul de recunoaștere a vinovăției întocmit și semnat în cadrul urmăririi penale, dar care nu a fost examinat de către instanța de judecată din cauza eschivării inculpatului de la judecarea cauzei.

Astfel prin justificarea materialelor cauzei, Colegiul judiciar a determinat că în speță vinovăția inculpatului Cibotaru Victor în comiterea infracțiunii incriminate, precum și încadrarea juridică a faptei de către apelant la momentul examinării apelului, nu se contestă.

În același timp, colegiul judiciar a menționat că apărătorul inculpatului Cibotaru Victor, avocatul Chironachi Vladimir în cadrul examinării cauzei în instanța de apel a depus o cerere semnată de inculpat, prin care acesta a solicitat aplicarea față de el pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, a prevederilor Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, cerere care urmează a fi admisă din următoarele motive.

Astfel, făcând trimitere la prevederile art. 107 alin. (1) și (3) Cod penal, art. 1 alin. (1), (3), art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova din 29 iulie 2016, Colegiul Judiciar a conchis că la caz sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea față de inculpatul Cibotaru Victor a prevederilor Legii nr. 210 privind amnistia.

După cum a fost stabilit din materialele cauzei, inculpatul Cibotaru Victor este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, care potrivit prevederilor art. 16 din Codul penal se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare și pentru care este prevăzută pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

Colegiul a menționat că în cadrul urmăririi penale inculpatul Cibotaru Victor și-a recunoscut vina în cele săvârșite, s-a căit sincer de cele comise, întocmind în acest sens și acord de recunoaștere a vinovăției, chiar dacă nu a fost examinat de către instanța de judecată, astfel fiind întrunite condițiile expuse în legea sus menționată privind manifestarea căinței active. Inculpatul personal a dat acordul scris la aplicarea actului de amnistie. Prejudiciu material în cauză lipsește. Astfel, nu sunt prezente careva interdicții în ce privește aplicarea prevederilor Legii cu privire la amnistie în privința inculpatului Cibotaru Victor.

În acest context, Colegiul judiciar a constatat că inculpatul Cibotaru Victor a manifestat o căință activă în cadrul examinării cauzei prin faptul că a recunoscut integral vina în săvârșirea faptei imputate, infracțiunea de care este învinuit a fost comisă până la adoptarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, iar în calitate de pedeapsă pentru comiterea acestei infracțiuni legea prevede închisoarea pe un termen de până la 1 an așa cum, este stipulat la art. (2) alin. (1) Legea nr. 210 din 29.07.2016. Mai mult ca atât, nu au fost stabilite restricțiile prevăzute la art. 10 al Legii menționate.

Argumentele procurorului expuse în ședința instanței de apel privind faptul că prevederile Legii cu privire la amnistie nu se aplică persoanelor care au fost condamnate și sunt relevante speței, instanța de apel le-a apreciat ca fiind lipsite de substanță.

În acest sens, instanța de apel menționând prevederile art. 10 lit. g) din Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova din 29 iulie 2016, că respectiva Lege nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare, a concluzionat că, la caz este stabilit că inculpatul Cibotaru Victor a comis o infracțiune, care potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, se califică ca o infracțiune ușoară, cu atât mai mult că, inculpatul prin sentința judecătoreiei Leova din 17.12.2012, a fost condamnat la închisoare cu suspendarea condiționată în temeiul art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 3 (trei) ani, respectiv inculpatul Cibotaru Victor nu a executat pedeapsa reală cu închisoare.

Nici afirmațiile procurorului referitor la faptul că prevederile Legii cu privire la amnistie, nu se aplică persoanelor condamnate pentru concurs de infracțiuni căreia, cel puțin pentru una dintre infracțiuni, îi sânt aplicabile prevederile lit.a)-g) a prezentei Legi, nu au fost reținute de Colegiul judiciar ca fiind întemeiate și corecte, or, pe prezenta cauză penală, inculpatului Cibotaru Victor i se impută comiterea unei singure infracțiuni care se atribuie la categoria celor ușoare, sancțiunea căreia prevede pedeapsă principală maximă până la 1 an închisoare.

În aceiași ordine de idei, Colegiul judiciar a menționat că prevederile Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, sunt aplicabile separat în cadrul procesului penal față de persoanele bănuite, învinuite și/sau inculpate conform condițiilor stipulate la art. (1) și (2) a Legii, iar pentru persoanele condamnate care execută pedeapsa în baza unei sentințe irevocabile, conform art. (3)-(9) a legii supra indicate, iar faptul că inculpatul

Cibotaru Victor la 17.12.2012, a fost condamnat de către judecătoria Leova în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu poate fi apreciată ca o restricție în aplicarea art.(1) și (2) a Legii nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în corespundere cu lit. a) - g) a art. 10 din Legea dată, deoarece în speță nu se pune în discuție chestiunea aplicării amnistiei inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, chestiune care se soluționează separat în cadrul executării pedepsei, ci pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, care nu este restricționat.

De asemenea invocarea de către procuror că amnistia nu poate fi aplicată inculpatului pe motivul eschivării acestuia de la prezența în fața instanței de fond, nu poate fi luată în considerație deoarece Legea nr. 210 nu prevede o așa situație drept o restricție la aplicarea ei.

În concluzie, Colegiul judiciar a conchis că în privința inculpatului Cibotaru Victor urmează a fi pronunțată o hotărâre de încetare a procesului de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal în legătură cu intervenirea amnistiei. Pentru aceste motive, instanța de apel a considerat că nu mai este necesar de a se expune asupra altor argumentele ale apelului ce privește criticile formulate împotriva sentinței instanței de fond privind stabilirea unei pedepsei prea aspre.

5. Procurorul în procuratura de UTA Găgăuzia, oficiul Central, Lilia Sîrbu, a declarat recurs ordinar și indicînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură, solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 21 ianuarie 2020, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- conform materialelor dosarului, la data de 14.12.2017, tatăl inculpatului Cibotaru Ion s-a adresat la Judecătoria Cimișlia, sediul Leova cu o cerere privind eliberarea copiei sentinței pe cauza penală nr. 1-24/2015 în privința fiului acestuia Cibotaru Victor deoarece acesta nu poate să se prezinte personal (f.d.183). Tot în cererea nominalizată este indicat că tatăl inculpatului a primit copia sentinței pe cauza penală nr. 1-24/15 la data de 14.12.2017. Fiind întrebat de către procuror în cadrul examinării cauzei penale în instanța de apel cine anume s-a adresat la avocat și a încheiat contractul privind reprezentarea intereselor inculpatului Cibotaru Victor, avocatul Chironachi Vladimir a comunicat că contractul a fost încheiat cu rudele inculpatului, și anume cu tatăl Cibotaru Ion. Astfel, rezultă că tatăl inculpatului, primind copia sentinței pe cauza nominalizată la data de 14.12.2017, abia peste doi ani de zile a încheiat contractul cu avocatul Chironachi Vladimir pentru reprezentarea intereselor inculpatului Cibotaru Victor;

- inculpatul și rudele acestuia cunoșteau despre sentința din 23.12.2015 de mai mult timp, și respectiv argumentele inculpatului indicate în cererea de apel, precum că a aflat despre sentință numai la data de 28.09.2019 nu corespund realității și au numai un scop de a face abuz de drepturile sale procesuale;

- Cibotaru Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal la data de 06.07.2013, iar săvârșirea acestei infracțiuni se pedepsește cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul

comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an. Astfel, procedura de aplicare a amnistiei față de inculpat este reglementată de art. 2 din Legea nr. 210, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

- înainte de a aplica actul amnistiei, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă, iar alin. (2) din Legea nr. 210 stipulează expres că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 Cod penal și anume când sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit prin infracțiune. Reieșind din textul legii nominalizate, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de inculpat, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra. Însă, reieșind din materialele dosarului penal, inculpatul nu a manifestat căință activă, cu atât mai mult, că acesta nici nu s-a prezentat în instanța de fond și instanța de apel, și ca rezultat a fost anunțat în căutare;

- conform prevederilor art. 10 lit. g) din Legea nr. 210, nu se aplică amnistia, în privința persoanelor ce au fost condamnate anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând, în tot sau în parte, pedeapsa cu închisoare, însă, potrivit materialelor dosarului, inculpatul a fost anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Leova din 17.12.2012, în baza art. 151 alin. (1) Cod penal cu aplicarea art. 80 Cod penal la 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, iar prin încheierea judecătoriei Leova din 16.12.2015, demersul Biroului de probațiune Leova a fost admis cu anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu trimiterea condamnatului Cibotaru Victor pentru executarea pedepsei stabilite de sentința judecătoriei Leova din 17.12.2012 în baza art. 151 alin.(1) CP - 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, însă instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită acestor aspecte;

- semnăturile de pe cererile prezentate trebuie să fie legalizate în modul prevăzut de legislația în vigoare. Or, pentru a se evita orice confuziune asupra veridicității semnăturii aplicate pe cererea dată cu cea a titularului cererii (inculpatului) este necesară legalizarea semnăturii în conformitate cu legislația în vigoare, ceea ce în cazul dat nu a avut loc;

- instanța de apel greșit și neîntemeiat a aplicat actul amnistiei în privința inculpatului Cibotaru Victor;

- concluzia instanței de apel cu privire la încetarea procesului penal în privința inculpatului Cibotaru Victor este una pripită, lipsită de argumentare juridică, cauza fiind examinată superficial fără a ține cont de circumstanțele de fapt și de drept enumerate supra;

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

6. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept,

comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel, constată că instanța, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. art. 404, 412 al. (3), 414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Procurorul critică decizia contestată, invocând temeiurile de casare prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reține, că se contestă decizia instanței de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că instanța de apel nu a dat o motivare corespunzătoare repunerii în termen a apelului și eronat a aplicat prevederile Legii nr. 210, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova în privința inculpatului Cibotaru Victor.

Verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesuale menționate, Colegiul constată că instanța de apel, și-a motivat contradictoriu soluția de repunere în termen a apelului avocatului în interesele inculpatului. Or, repunând în termen apelul declarat de avocatul Chironachi Vladimir, la data de 16 octombrie 2019, peste circa 4 ani după adoptarea sentinței din 23.12.2015, în privința condamnatului, care s-a eschivat de la examinarea cauzei atât în fond cât și în apel, cunoscând cu certitudine, că în privința sa se examinează prezenta cauză penală, avînd măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a localității, a părăsit țara, fiind anunțat în căutare, ignorînd prezentarea sa în fața instanței de judecată, iar ulterior n-a contestat în temrneul prevăzut de lege sentința, care a fost publicată pe pagina web al instanței.

Din materialele cauzei, rezultă, că instanța de apel, examinînd cererea de apel depusă către avocatul Chironachi Vladimir, din numele inculpatului, contradictoriu, și-a argumentat poziția respingerii solicitării procurorului privind tardivitatea apelului și lipsa împuternicirilor avocatului, contrar prevederilor art.81 Cod procedură penală.

Astfel, contrar celor indicate în procesul verbal al ședinței de judecată din 21 ianuarie 2020, prin care avocatul Chironachi Vladimir a comunicat instanței că *a încheiat contractual cu tatăl și fratele inculpatului* (f.d. 231 verso), în partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat că „...*apelul în cauză a fost declarat de avocatul Chironachi Vladimir în numele inculpatului Cibotaru Victor în baza mandatului și împuternicirilor acordate de inculpat...*”.

Colegiul penal reține, că pe mandatul depus de avocat, lipsește semnătura inculpatului, iar la materialele dosarului lipsesc careva înscrisuri legale (procură) din partea inculpatului, pentru confirmarea împuternicirilor rudelor de a încheia contract cu avocatul pentru a-i fi apărate drepturile în instanța de apel.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale, neindicând motivele pe care se întemeiază soluția și nu a dat răspuns la motivele expuse de acuzatorul de stat în ședința instanței de apel, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, să elucideze toate erorile admise în motivarea soluției adoptate și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 21 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Cibotaru Victor xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la **15 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor